

ת"פ 34724/11/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד רו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 34724-11-14 מדינת ישראל נ' ו(עציר)

בפני כב' השופט אביב שרון

המאשימה

מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד אריאל אודרברג

נגד

רו הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רויטל קוצר

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1977, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון אשר כלל צירוף תיקים, בעובדות ובעבירות המנויות בכתבי האישום, כדלקמן:

א. במסגרת ת.פ. (כ"ס) 36638-04-13 הודה הנאשם כי ביום 19.9.12, קיבל לידיו רכב מסוג מיצובישי שמספרו 84-909-14, אשר נגנב קודם לכן מחניון של תחנת הרכבת בנתניה, ביוזעו שהוא גנוב. ביום 11.2.13 נתפס הנאשם כשהוא נוהג ברכב בצומת הוד השרון-כפר סבא.

בשל כך, הורשע הנאשם בעבירה של **קבלת רכב גנוב**, בניגוד לסעיף 413' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ב. במסגרת ת.פ. (נתניה) 15542-11-13 הודה הנאשם כי ביום 4.11.13 נהג על שולי כביש 57 לפני צומת נורדיה ברכב מסוג דיהטסו שמספרו 44-231-67 ללא רשות בעליו, וזאת כאשר הוא נתון בפסילה. שוטר הורה לנאשם לעצור את הרכב ומשנשאל הנאשם של מי הרכב, השיב רכש אותו לפני חודשיים מחברת ביטוח.

בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של **שימוש ברכב ללא רשות**, בניגוד לסעיף 1' (א) לחוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964; **נהיגה בזמן פסילה**, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין; ו**נהיגת רכב ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2' לפקודת ביטוח רכב מנועי.

ג. במסגרת ת.פ. (נתניה) 27686-03-14 הודה הנאשם כי ביום 27.2.14 בשעות הצהריים גנב רכב מסוג דייהטסו שמספרו 55-568-07 מתוך חניון בנין ברח' חבית ציון בנתניה. כשבוע עובר ליום 10.3.14 הגיע הנאשם למגרש מכוניות ברח' לילינבלום 1 בנתניה והציע לבעליו לרכוש ממנו את הרכב. הוא סיפר לבעל המגרש כי הזמין מנעולן שיפרוץ אל הרכב ושילם לו 300 ₪. ביום 10.3.14 הגיע הנאשם למגרש המכוניות, כשהוא נוהג ברכב, החנה את הרכב במגרש והחל לשוחח עם הבעלים של המגרש. בהמשך, נעצר על ידי השוטרים שהמתינו במקום.

בהמשך, בתחנת המשטרה, צעק הנאשם לעבר שוטר שהמתין עימו כי הוא ירצח את השוטרים, והוסיף "השוטרים אפסים לא עשיתי כלום מקסימום מחר מחרתיים אני אשתחרר ממעצר".

בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של **גניבת רכב**, בניגוד לסעיף 413ב' לחוק העונשין; **נהיגה ללא רשיון**, בניגוד לסעיף 10א) לפקודת התעבורה; **נהיגה ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי; **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין; **והפרעת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין.

ד. במסגרת ת.פ. (כ"ס) 34724-11-14 הודה הנאשם כי ביום 5.11.14 בשעה 11:55 נכנס לבנק אוצר החייל ברח' היוצרים 1 כפר סבא, התקרב לעמדת אשנב כל, אותה איש אותה עת לירון פלדמן (להלן - **המתלונן**), ומסר לו פתק עליו כתוב: "**זה שוד תנו כסף או תקבלו כדור בראש**". המתלונן שלח ידו על מנת ללחוץ על זמזם המצוקה ובטעות לחץ על זמזם דלת הכניסה. מיד ובסמוך, יצא הנאשם את הבנק מבלי שקיבל או נטל לרשותו כסף.

את מעשהו זה ביצע הנאשם, תוך שהוא מפר את תנאי שחרורו, אשר נקבעו על ידי בית המשפט במסגרת תיק מ"ת 27690-03-14, לפיהם רשאי היה לצאת את מעצר הבית בו היה נתון בפיקוח אחד המפקחים בין השעות 20:00-08:00.

בשל כך, הורשע הנאשם בעבירות של **דרישת נכס באיומים**, בניגוד לסעיף 404 רישא לחוק העונשין; **והפרת הוראה חוקית**, בניגוד לסעיף 287א) לחוק העונשין.

2. על פי הסדר הטיעון, הצהירה המאשימה כי תעתור להשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (מיום 10.3.14 עד יום 20.3.14 ומיום 5.11.14 ועד היום), לצד רכיבי ענישה נוספים, ואילו ההגנה תהא רשאית לטעון לעונש כראות עיניה. עוד הוסכם, כי בקשת החילוט המופיעה בכתב האישום נשוא ת.פ. (נתניה) 27686-03-14 תבוטל והמאשימה תבקש להסתפק בחילוט 1,000 ₪ אשר הופקדו על ידי הנאשם ולא תבקש לחלט את הערבויות הכספיות.

3. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על סידרת העבירות אותן עבר הנאשם במועדים אחדים, כשבחלק מן הזמן תלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין ביצוע עבירות אחרות, וכאשר כ-8 חודשים לאחר שחרורו ממעצר, ובהיותו נתון בתנאים מגבילים, שב וביצע את עבירות דרישת הנכס באיומים והפרת הוראה חוקית. הוא הפנה לכך שביצוע עבירות הרכוש על ידי הנאשם דרשו תכנון מוקדם, תחכום וחוסר מורא מפני השוטרים שעצרו אותו. ב"כ המאשימה שם את הדגש בטיעוניו על עבירת דרישת הנכס באיומים, תוך שהוא טוען כי הערכים המוגנים בעבירה זהים לערכים המוגנים בעבירת השוד,

דהיינו ההגנה על הקניין ושלמות הגוף. נטען כי עבירות אלה מתבצעות כלפי אזרחים תמימים, תוך הטלת אימה ופחד שהם מנת חלקם בעת ביצוע העבירות. כמו כן, יש במעשים נסיון לגריפת רווחים קלים וסכומי כסף מבעליהם. ב"כ המאשימה הפנה לעובדה כי הנאשם נוהג פעם אחר פעם ללא רשיון נהיגה ובפסילה וגם בכך יש כדי לסכן את הציבור ואת המשתמשים בדרך.

הוגש גליון רישום פלילי של הנאשם (1/תע), ממנו עולה כי לנאשם 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש. עוד הוגש גליון רישום תעבורתי של הנאשם (2/תע), ממנו עולה כי לנאשם רשיון נהיגה משנת 2003 ולחובתו 16 הרשעות קודמות.

התובע הגיש פסיקה התומכת בעמדתה העונשית של המאשימה והדגיש כי עמדה זו גובשה לאחר שנשקלו כל השיקולים לקולא, וביניהם - הודאת הנאשם בכתבי האישום, נטילת אחריות, חסכון בזמן שיפוטי יקר, העובדה כי מדובר במאסרו הראשון של הנאשם והעובדה כי לא עלו קשיים ראייניים להוכחת האישומים.

4. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שמדובר בנאשם יליד 1977, אשר לחובתו הרשעות קודמות, אך עבירות הרכוש בוצעו על ידו לפני שנים הרבה, והוטלה בגין ענישה צופה פני עתיד בלבד. לדבריה, הנאשם צירף ארבעה תיקים במטרה "לנקות שולחן" ולפתוח דף חדש בחייו, כשמעולם בעבר לא היה נתון במעצר. הוא שהה כ-7 חודשים במעצר בית כמעט מוחלט וביצוע עבירות דרישת הנכס באיומים והפרת ההוראה החוקית הביא למעצרו המחודש. הסנגורית הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות הקשורות ברכב וטענה כי מדובר ברף נמוך, יחסית, של עבירות הרכוש, כאשר לא נגרם נזק לציבור וכלי הרכב נתפסו והוחזרו לבעליהם. עוד טענה כי עיון בכתבי האישום מלמד על היעדר תחכום מצד הנאשם. כך טענה גם לגבי עבירת האיומים כלפי השוטר, שאינה מן הרף הגבוה.

ב"כ הנאשם הפנתה למסמכי המוסד לביטוח לאומי בעניינו של הנאשם (1/נע) מהם עולה כי לנאשם נקבעה דרגת אי כושר של 100% וכן נכות רפואית נפשית של 50%. ממסמכים אלה עולה כי הנאשם רווק, אינו עובד, גר עם הוריו, בעברו אישפוז פסיכיאטרי בבית חולים שלוותה בחשד לתהליך סכיזופרני והוחל בטיפול בתכשיר אנטי פסיכוטי. עוד עולה כי הנאשם מאובחן כסובל מהפרעת אישיות אנטי סוציאלית, הפרעה דיכאונית ובעבר השתמש בחומר "חגיגת". הנאשם נוטל תרופות באופן קבוע.

לגבי עבירות דרישת הנכס באיומים והפרת ההוראה החוקית, טענה ב"כ הנאשם כי המקרה מלמד על מצבו הנפשי והאישי של הנאשם. הוא הקפיד על תנאי השחרור משך כ-7 חודשים, ללא תמיכה משפחתית, כאשר הוריו הנורמטיביים (אמו מטפלת סיעודית ואביו רופא מרדים) "הרימו ידיים" ממנו, נמנעו מלבקרו במעצר, נמנעו מלשלוח לו כסף לקניטניה ואף לא הגיעו לדיון שהתקיים בעניינו בבית המשפט. לדבריה, נסיבות הביצוע מלמדות על מצבו הנפשי באותה תקופה, כאשר העבירה בוצעה ללא חפץ חד או נשק חם, כאשר בסופו של יום לא נגנב כסף והנוכחים בבנק כלל לא הבחינו שמתבצעת בו עבירה.

הסנגורית הפנתה לכך שהנאשם הודה בארבעת כתבי האישום, הביע חרטה וחסך העדתם של עשרות עדים.

לאור האמור לעיל, ולאחר שהגישה פסיקה התומכת בעמדתה, ביקשה ב"כ הנאשם להטיל עליו מאסר כאורך תקופת מעצרו.

5. הנאשם בדברו האחרון ביקש שבית המשפט יתחשב במצבו הנפשי, טען שהוא חוזר בתשובה והזכיר שזהו מעצרו הראשון. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש שבית המשפט יתן לו הזדמנות אחרונה לחזור לחברה.

6. בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 40ג. לחוק), והיות ומדובר בארבעה כתבי אישום המייחסים לנאשם מעשים שונים בתקופות שונות, לא ניתן לראות בכל מעשיו של הנאשם "ארוע אחד", ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, וניתן יהיה לגזור עונש אחד לכל האירועים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - היבטי חומרא וקולא

7. הנאשם הורשע בצבר עבירות, חלקן מסוג פשע, אשר בוצעו על ידו משך תקופה בת שנתיים, ואשר פגיעתן ברכושו של הציבור, בבטחונו האישי ובשקט הנפשי שלו היא רבה. בנוסף, ביצע הנאשם עבירות בטיחותיות של נהיגה ברכב ללא רשיון ובזמן פסילה, כאלה המביעות זלזול בהחלטות שיפוטיות (וראה גם עבירת הפרת הוראה חוקית) ותוך שמתנהלים כנגדו הליכים פליליים בעבירות דומות.

8. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של העבירות אותן ביצע הנאשם ועל הערכים המוגנים בהן.

לגבי עבירות קבלת רכב גנוב, גניבת רכב ושימוש ברכב בלא רשות, הרי שאלה עבירות רכוש, אשר הערכים המוגנים בהן דומים - שמירה על קניינו ורכושו של אדם, שמירה על הבטחון הרכושי, כמו גם שלווה החיים והשקט הנפשי של הבעלים של כלי הרכב. בפסיקה עניפה הוזכרה עגמת הנפש הנגרמת לאזרח אשר מגיע למקום בו החנה את רכבו ומגלה כי הרכב נגנב ואינו. הכעס, תחושת חוסר האונים, הפרוצדורה הבירוקרטית של הפעלת חברת הביטוח (מקום בו הרכב מבוטח), קבלת רכב חלופי (במידה והפוליסה מאפשרת), אבדן שעות עבודה ורכישת רכב חדש - כל אלה מנת חלקו האזרח שנגנב רכבו. עוד הוזכר בפסיקה כי מדובר בעבירות כלכליות, קלות לביצוע וקשות לחשיפה, אשר פוגעות, בין היתר, באופן עקיף, בכלל האזרחים, שכן פרמיות הביטוח שנדרש הציבור לשלם עולות ומתייקרות עם התגבר תופעת גניבות כלי הרכב.

כאשר מתווספות לעבירות גניבת הרכב או קבלת רכב גנוב עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח - נוסף פן מחמיר, המגביר מסוכנותו של מבצע העבירה, אשר בנהיגתו כאמור, מסכן את בטחונו של המשתמשים בדרך ואת בטחונו הוא - כל זאת, כאשר בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה יש אף להצביע על זלזול בהוראות בית המשפט או הרשות המנהלית שהורו על פסילת רשיון הנהיגה.

כך גם לגבי עבירות איומים והפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירות המבטאות זלזול והיעדר מורא מגורמי אכיפת החוק, אי כיבוד הוראות שוטרים במילוי תפקידם ונסיון להלך עליהם אימים.

באשר לעבירת דרישת נכס באיומים, מדובר בעבירת רכוש עם גוון של אלימות ואיום בנקיטת אלימות. הערכים המוגנים בעבירה זו הינם שמירה על קניינו של אדם, שמירה על בטחונו של אדם ושמירה על שלווה חייו והשקט הנפשי שלו. עבירה זו, בדומה לעבירת השוד, גורמת לערעור תחושת הבטחון האישי, וטמון בה פוטנציאל להתלקחות אלימה ולאובדן שליטה על האירוע. נסיון החיים מלמד שבמצבי דחק ולחץ, התגובות האנושיות הן בלתי צפויות. הדבר אמור כלפי מבצע

העבירה, אשר תכנית הביצוע עלולה "להשתבש" והוא עשוי למצוא עצמו מגיב באלימות על מנת להשיג מבוקשו או על מנת למלט עצמו מזירת האירוע; והדבר אמור כלפי קורבן העבירה, כאשר חדשות לבקרים אנו נתקלים ב"תקלות מבצעיות" של שוד שהסתבך או של נפגע עבירה שניסה למנוע השלמתה של העבירה ונפגע על ידי העבריין.

9. ומכאן, לבחינת הארועים נשוא כתבי האישום.

א. ת.פ. (כ"ס) 36638-04-13 - הנאשם קיבל לידיו רכב, ביוזעו שהוא גנוב, החזיק והשתמש בו משך כ-5 חודשים תמימים, עד שנתפס על ידי המשטרה. מדובר בביצוע עבירה מסוג פשע, שהעונש המירבי הקבוע בצידה הוא 7 שנות מאסר, אותו עונש הקבוע לצד עבירה של גניבת רכב. נוכח זאת, יש הסוברים שקבלת רכב גנוב כמוה כגניבת הרכב, שכן מקבל הרכב הגנוב מהווה חולייה בשרשרת העבריינית הגורמת לנזקים המתוארים לעיל, ופוגעת בערכים המוגנים הנזכרים (ראה ת.פ. (ק"ג) 56279-02-13 **מדינת ישראל נ' אלחריזי**; ת.פ. (כ"ס) 12942-12-12 **מדינת ישראל נ' שגדרי**). בין כך ובין כך, במעשהו הצביע הנאשם על כך שיש לו קשר לאחרים המעורבים בעבירות רכוש ובגניבות כלי רכב, ובכך פן מחמיר. יחד עם זאת, אף אם הנאשם היווה חולייה בשרשרת הגניבה בכך שקיבל לידיו את הרכב הגנוב, עדיין לא מדובר במי שנטל חלק אקטיבי בביצוע הגניבה עצמה. אף לא מצוין כי הנאשם שילם עבור הרכב הגנוב או הזמין גניבתו. לבסוף, הרכב הוחזר לבעליו לאחר תפיסתו.

נוכח אלה, מתחם העונש ההולם בגין מעשה זה הוא בין תקופה קצרה של מאסר לבין 12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

ב. ת.פ. (נתניה) 15542-11-13 - הנאשם נהג ברכב ללא רשות בעליו, כאשר הוא נתון בפסילה וללא ביטוח. משנעצר על ידי שוטר, שיקר לו כי רכש את הרכב מחברת ביטוח. העבירה הדומיננטית בארוע זה היא העבירה של נהיגה בזמן פסילה, אף כי לא ניתן להקל ראש ביתר העבירות. אמנם לא נתבררו כלל הנסיבות של האירוע, אולם על פי העובדות הנאשם נהג ברכב ללא רשות בעליו, ומכאן, הפגיעה היחסית בקניינו של אחר, אף אם לא נלוותה לה כוונה לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע. יצוין, כי הרכב הושב לבעליו לאחר תפיסתו. בנוסף, הנאשם נהג בזמן פסילה, כשעיון בגליון הרשעות התעבורה (תע/2) מעלה כי רשיון הנהיגה של הנאשם נפסל על ידי בית משפט לתעבורה תל-אביב ביום 15.10.13 למשך 3 חודשים בגין ביצוע עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, ואת העבירה נשוא אישום זה ביצע ביום 4.11.13, דהיינו פחות מחודש ממועד גזר הדין. נמצאנו למדים, כי העבירה בגינה הוטלה הפסילה היא עבירת בטיחות מובהקת (נהיגה ללא רשיון נהיגה) וכן עבירת הנהיגה בזמן פסילה היא עבירת בטיחות המשלבת זלזול בוטה בהוראת בית המשפט שהטיל את הפסילה. כאמור, הפסיקה הדנה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה התייחסה בחומרה למבצעה, ובמקרים המתאימים הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל לצד פסילת רשיון נהיגה. יחד עם זאת, עשתה הפסיקה אבחנה בין מי שנתפס כשהוא נוהג לראשונה בזמן פסילה לבין זה שנהג מספר פעמים בזמן פסילה (על כך ראה להלן, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות).

גם לנסיין ההטעייה של השוטר ניתן משקל, ואולם, מדובר בנסיין הטעייה שנדון לכשלון מראש, נעדר תחכום ולא ילולו לו עבירות נוספות.

נוכח אלה, מתחם העונש ההולם בגין מעשים אלה הוא בין תקופה קצרה של מאסר לבין 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

ג. ת.פ. (נתניה) 27686-03-14 - הנאשם גנב רכב, נהג בו ללא רשיון, הציע לבעל מגרש מכוניות לרכוש אותו ולאחר זמן מה הגיע בשנית למגרש המכוניות ובזמן ששוחח עם בעל המגרש נעצר על ידי השוטרים. בהמשך, איים על שוטר והפריע לו במילוי תפקידו. על הערכים המוגנים שבעבירות גניבת הרכב, נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח הרחבנו לעיל. גם על עבירות האיומים והפרעת שוטר דיברנו. בארוע זה, החומרה נעוצה בכך שהנאשם הוכיח שהוא בקיא בנושא גניבת כלי רכב. הוא העז לגנוב רכב מחניון בנין, בשעת צהריים, ועשה כן בשביל בצע כסף. לאחר מכן, הוא הציע את הרכב למכירה, כשהוא נוהג בו ללא רשיון נהיגה, וחוזר לאותו מקום בשנית מתוך אותה כוונה.

יחד עם זאת, גם כאן, חרף הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, אין במעשה תחכום מיוחד, הוא לא נעשה בצוותא חדא עם אחרים, הצעת מכירת הרכב היא "שקופה", על גבול הילדותית, והנאשם נתפס בכף. גם כאן הרכב הושב לבעליו בסופו של יום.

מתחם העונש ההולם בהתייחס לארוע זה הוא בין תקופת מאסר קצרה ל-15 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

ד. ת.פ. (כ"ס) 34724-11-14 - בעוד הנאשם נתון בתנאים מגבילים על פי החלטת בית המשפט, וכאשר תלוי ועומד כנגדו תיק פלילי המתנהל בבית המשפט, הפר הנאשם את תנאי השחרור והגיע לבנק, תוך שהוא מוסר לכספר פתק עליו רשום: **"זה שוד תנו כסף או תקבלו כדור בראש"**. האירוע מסתיים בכך שהנאשם בורח מהמקום, ללא שקיבל לידיו את הכסף, מאחר והכספר לחץ בטעות על זמזם דלת הכניסה. בשל חומרת המעשה, ייחדו ב"כ הצדדים פרק נכבד לארוע זה בטיעוניהם לעונש. מבחינת היבטי החומרא - העבירה העיקרית בוצעה תוך הפרת תנאי שחרור ותוך הפרת אמון בוטה של בית המשפט שהקל בתנאי השחרור; העבירה דרשה תכנון מוקדם ומחשבה מוקדמת, תוך הצטיידות בפתק ועליו כיתוב מאיים; העבירה בוצעה בצהרי היום, לעיני כל; מבחינת קורבן העבירה, אין משמעות לעובדה כי הנאשם לא נשא נשק קר או חם, שכן נסיון החיים מלמד כי אין הכרח שמבצע העבירה יציג את נשקו ודי שניתן להבין מהכתוב בפתק כי יתכן ונושא הוא נשק; האיום הכתוב בפתק הינו איום בוטה בנקיטת אלימות חמורה, ומטיל אימה; נקל להניח כי הטראומה אותה חווה נפגע העבירה הינה טראומה רצינית; אמנם הארוע לא התלקח לכדי ארוע אלימות, אולם פוטנציאל ההתלקחות היה קיים; כאמור, העבירה קלה לביצוע וקשה לגילוי; המניע הינו מניע כלכלי טהור; הפגיעה בחיי המסחר התקינים היא קשה, כמו גם הפגיעה בתחושת הבטחון האישי של נותני השירותים במוסדות ציבוריים ושל הציבור בכללותו. מבחינת היבטי הקולא - הנאשם לא היה מצויד בנשק קר או חם; הנאשם לא דיבר במהלך הארוע ולא הוסיף איום מילולי; משנלחץ זמזם דלת הכניסה, זנח הנאשם את תכניתו ולא פעל להגשמת ביצוע העבירה; לא ננקטה אלימות פיזית כלפי נפגע העבירה; ביצוע העבירה לא עורר מהומה בבנק וספק אם הנוכחים הרגישו כי בוצעה עבירה; בסופו של יום, לא נגנב כסף על ידי הנאשם והוא נמלט ונתפס סמוך לאחר מכן; התביעה החליטה להגיש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של דרישת נכס באיומים, זאת להבדיל מעבירת שוד, שהינה עבירה חמורה בהרבה.

התביעה הפנתה לפסיקה הכוללת נסיבות ביצוע חמורות יותר - בע"פ 7315/13 דובר על דרישת נכס באיומים,

כשהמערער משתמש בסכין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שבין 12 ל-28 חודשי מאסר; בת.פ. (מחוזי מרכז) 37255-05-11 דובר בנאשם שאיים על מוכר בחנות ובעקבות כך קיבל לידיו סך של 900 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 12 ל-30 חודשי מאסר; בת.פ. (מחוזי חיפה) 51065-03-14 דובר בנאשם שקיבל לידיו סכום של 400 ₪ ממתדלק בתחנת דלק, כשהוא מבצע את העבירה בצוותא חדא עם אחר, תוך שהם מחזיקים בסכין ומברג וכשהם רעולי פנים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 18 ל-42 חודשי מאסר; בת.פ. (כ"ס) 24904-03-12 דובר בנאשם שדרש באיומים כסף מבעל עסק למטבע חליפין, תוך שהוא מחזיק אקדח מפלסטיק וחפצים אחרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שרות ל-18 חודשי מאסר.

מנגד, הפנתה ההגנה לפסיקה מקלה יותר - בענין **מנגיסטו** (בימ"ש מחוזי מרכז) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ודרישת נכס באיומים כלפי שלושה קטינים ונדון ל-8 חודשי מאסר; בענין **גריגוריב** (בימ"ש מחוזי נצרת) נדון נאשם אשר דרש באיומים, מספר פעמים, כסף מאימו על רקע שימוש בסמים ובתחליף סם (מתדון) ל-9 חודשי מאסר, לאחר שנקבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר; בת.פ. (ראשל"צ) 45350-07-14 **מדינת ישראל נ' אלימלך** נדון עניינו של נאשם אשר נכנס לסניף בנק, הגיש לכספרית פתק עליו כתוב "תביאי לי את הכסף ותהיי בשקט" וכאשר זו הגיבה בצרחה, נמלט מהבנק. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר.

לאחר שנתתי דעתי לכלל האמור לעיל, אני קובע את מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות אותן ביצע הנאשם בין 6 ל-20 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

א. הנאשם יליד 1977, לחובתו 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות זהות לאלה בגין נותן הוא את הדין היום. מעורבותו בפלילים החלה בשנת 1994 והוא הורשע בעבירות רכוש הכוללות גניבה, התפרצות, זיוף, החזקת נכס חשוד כגנוב ועוד. למעשה, הרשעתו האחרונה בגין עבירת רכוש היא משנת 2006 ולאחר מכן, נקטע רצף ביצוע העבירות עד להרשעה משנת 2010 שעניינה הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל או בעבודות שרות וזהו לו מעצרו ומאסרו הראשונים.

ב. לחובת הנאשם 16 הרשעות תעבורה קודמות, והוא נדון למספר עונשי פסילה בפועל. בין יתר הרשעותיו הקודמות, עבירות של נהיגה באור אדום ופקיעת רשיון נהיגה (מספר עבירות).

יחד עם זאת, הנאשם לא הורשע בעבר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ג. הנאשם הודה בארבעה כתבי אישום אותם ביקש לצרף. הוא נטל אחריות על ביצוע כל העבירות שיוחסו לו, הביע חרטה כנה ו"ניקה שולחן" כאשר אין לחובתו תיקי חקירה פתוחים נוספים. הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של התביעה ושל העדים, ומדובר בעדים רבים שאמורים היו להעיד בכלל

התיקים.

- ד. הנאשם שהה במעצר בית מוחלט, שלאחר מכן הפך חלקי, משך כ-7 חודשים, פרק זמן שאינו מבוטל.
- ה. מצבו הנפשי של הנאשם - הסדר הטיעון לא כלל קבלת תסקיר קצין מבחן ועל כן, לא נתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם, ואולם, מטיעוני ההגנה וממסמכי המוסד לביטוח לאומי, כמפורט לעיל, עולה כי לנאשם נסיבות חיים קשות והוא סובל מבעיות נפשיות לא פשוטות. בעברו אשפוז פסיכיאטרי, הוא נוטל תרופות אנטי פסיכיאטריות, נקבעה לו דרגת נכות נפשית של 50%, והוא סובל מהפרעת אישיות אנטי סוציאלית ומדיכאונות. העובדה כי הוריו ניתקו את הקשר עימו מצערת עד מאוד וינתן לה משקל.
- אציין, כי לא הוכח בפניי כי התסמינים הנפשיים מהם סובל הנאשם הם שהביאו אותו לביצוע העבירות או שהנאשם מצוי על סף הקרבה לסייג לאחריות פלילית, שהרי לא הונח בפניי תסקיר קצין מבחן או חוות דעת פסיכיאטרית לענין זה. על כן, נמנעתי מלקבוע בעניינו של הנאשם מתחמי ענישה שונים (ראה סעיף 40ט.א(9) לחוק), ואולם, מצבו הנפשי יובא בחשבון לצורך קביעת מיקומו של העונש בתוך המתחמים.
11. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנתונים, עונשו של הנאשם ייקבע בחלק התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו על ידי לעיל (למעט בת.פ. (כ"ס) 34724-11-14, בו ייקבע עונשו של הנאשם באמצע המתחם).
12. לאור האמור לעיל, בגין כלל האישומים והעבירות אותן ביצע, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 10.3.14 עד יום 20.3.14 ומיום 5.11.14 ועד היום.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, עבירת איומים או עבירה כנגד שוטרים.
- ד. פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך 3 שנים החל מיום שחרורו מהכלא.
- ה. 6 חודשי פסילת רשיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח וכל עבירת רכוש בזיקה לנהיגה ברכב.
- ו. אני מורה על חילוט 1,000 ₪ אשר הופקדו על ידי הנאשם במסגרת תיק מ"ת 27690-03-14.
- ז. הנאשם יפצה את נפגע העבירה, מר לירון פרידמן, ע"ת מס' 1 לכתב האישום בת.פ. (כ"ס) 34724-11-14, בסך 1,000 ₪, אשר ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.12.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רוזה, הנאשם וב"כ.